

Indenrigsministeren ad interim: Jeg vil dog ikke undbrage mig Ansvaret for Lovudkastet i den Skikkelse, hvori det foreligger, uagtet det ikke er udarbejdet af mig selv; det er ikke min Mening. Men det er en Selvfølge, at naar man samtidig forelægger flere Udcast, saa er det vanskeligt i det ene at tage Hensyn til det andet, fordi man ikke veed, om det Udcast, der forelægges, bliver til Lov. Der som det var afgjort, vilde det være en let Sag. Naar jeg f. Ex. i Udcastet om Kirkesyn havde nævnt „Amtskassen“, vilde man kunne sige: „hvad er det for Noget — „Amtskassen“, den kende vi ikke,“ og saa vilde det være rimeligt at Udvalget forandre dette Udtryk. Jeg har i enkelte Tilfælde forsøgt at tage saadanne Hensyn. F. Ex. i Udcastet om Kirkesyn har jeg taget Hensyn til Udcastet om Menighedsraad; men Udvalget har allevegne strøget. „Menighedsraad“ ud; da det ikke vidste, hvorvidt dette Udcast blev til Lov. Saaledes tvivler jeg ikke paa; at hvorsomhelst der i et Udcast var paa-beraabt en Institution; hvis Tilblivelse ikke var sikret, vilde det have faaet samme Skæbne. Der vil iøvrigt paa et senere Stadium kunne stilles Ændringsforslag, hvorved det bringes til at samstemme; naar man først har en Oversigt over, hvorvidt Udcastet bliver til Lov eller ikke. Jeg kan ikke ansee den Betragtning, som den ærede Landstingsmand (F. Nielsen) gjorde gjældende med Hensyn til Kjøbenhavn, for at være af nogen Betydning. Jeg troer, at det er en Selvfølge, at Kjøbenhavn ikke berøres af denne Lov. — Der er til § 7 af Udvalget stillet forskellige Ændringsforslag, der forbeholde Myndighed til at træffe en anden Bestemmelse, saaledes f. Ex. at det Beløb, som efter Udcastet skulde udredes af Ræmmerkassen, skulde kunne lignedes paa Byens Hartkorn. Derimod skal jeg intet have at erindre. Det turde være mere tvivlsomt, om det er rigtigt, at alle Capitaler, som Amtsfattigkassen har, overgaae til Amtsrepartitionsfonden. Jeg vil indrømme, at det, som hele Institutionen er for Tiden, ikke har nogen væsentlig Betydning; men man kunde tænke sig, at der blev fastsat særlige Regler for de Udgifter, der udredes af Amtskassen, og hvis det blev Tilfældet, vilde det have en Betydning, at Renten af Amtsfattigkassens Mid-

ler tilfaldt selve Amtskassen. Hvis man tænker sig f. Ex. en Amtskassensskat, og at alle de Udgifter, der udredes til Amtskassen, skulde beregnes derefter, vil det have en Betydning, at Renterne af disse Capitaler kom dem til gode. Jeg tør under alle Omstændigheder troe, at Meningen er, at de skulde holdes som særlige Fond, der ere opsamlede i særlige Niemed, navnlig for at komme de Fattige til Hjælp, saaledes altsaa, at hvis Udvalgets Forslag vedtages, vedblive de at bevare denne Charakter. Med Hensyn til de andre Ændringsforslag har jeg ikke Noget at bemærke.

Ordføreren: Hvis det er Hensigten, at Amtsfattigkassernes Formue skal vedblive at være særlige Fond, hvis Renter komme de Fattige til gode, er det ikke udtrykt i Udcastet. Der staaer blot: De nuværende Amtsfattigkasser ophæves, og Capitalerne tilfalde Amtets Kasse. Senere staaer der ogsaa: Indtægterne skulde særlig komme Landdistricterne til gode; og det vil jo ogsaa være fuldkommen correct. Amtsrepartitionsfonden faaer nu det dobbelte Niemed, deels at bestride de Udgifter, der angaae de fælles Anliggender, deels at være den Fond, hvorfra Amtskasserne skulde hente deres Indtægter fra Landdistricterne. Om der skal være en særlig Fond eller ikke, og om Renten skal have en særlig Anvendelse, er der ikke bestemt Noget. Forøvrigt skjønner jeg ikke rettere, end at, efterat alle de Udgifter, der paa-hvile de paagjældende Steders Fattigkasser, ere gaaede over til Amtsfattigkassen, er der ingen Grund til at vedligeholde denne Fond som en særlig Fond. Noget ganske Andet er det, hvilket vist vil vise sig i Praxis, at den Capitalformue, hvorover der ikke kan disponeres uden med Regjeringens Samtykke, neppe vil vedblive at staae hen som en rentebærende Capital, men at det vil være en Capital, man har som en Ressource i Humanitetsniemed, og at disse Capitalers Anvendelse vil blive analog med deres Oprindelse. Men jeg troer, at der ligger en fuldkommen Betyrsgjælfelse dertil, at det er Amtet og Regjeringen, der maa være enige. Hvad det Spørgsmaal angaaer, som er berørt af den ærede 3die Landstingsmand for Ste. Arends (F. Nielsen) skal jeg henholde mig til